

SORS-TÁRSÁK LAPJA

Az ingatlanbűnözés károsultjainak fóruma

2007/1., január

... és kérjük!

Köszönet a tavalyiért mindenkinek, aki volt szíves a rendelkezési ívre ráírni az egyesület adószámát (18175921-1-42), betette a borítékba és mellékelte a személyi jövedelembevallásához.

Most, február közepén megint elkezdődik a bevallási időny, s kértük ennek az apróságnak a megtétele. Minden forint jól jön. Az egyesület tagjai és barátai sajnálatos módon nem abba a társadalmi rétegbe tartoznak, amelyek a legtöbb személyi jövedelemadót fizeti. De aki tavaly dolgozott és bért kapott, attól a munkahelyén levonták vagy maga befizette az államnak az adót, s, most intézkedhet, hogy annak minden tizedik forintját küldje el az Apeh az egyesület számlájára.

Ez az adakozás talán egyetlen olyan módja, amikor a kedvezményezett úgy gyarapodik, hogy az adakozó észre sem veszi, hogy annyi kevesebb maradna, amennyit juttat. Hiszen az a pénz már rég nincs nála, tőle távol őrzik azt, az adóhivatal számláján.

De ha úgy dönt, az állam továbbítja. Tavaly több mint negyedszáz ezer civil szervezet adószámát írták fel a rendelkezési lapra, sok-sok célra. Nevelés,

oktatás, ismeretterjesztés területen munkálkodók kapták a legtöbbet, 29 százalékot; az egészséggel kapcsolatos tevékenységűek 22, a szociális feladatokat végzők 15, a hátrányos helyzetűek esélyegyenlőségét szolgálók 3 százalékot kaptak. Talán ebbe tartozik a Sors-társak Egyesülete is, ezért még két adat e csoportról: 729 szervezetet soroltak ide, s nekik összesen 223 és félmillió forint juttattak. A Sors-társak tavalyi 158 ezer forintja nemcsak relatíve szép szám, nem csak úgy, ha ahhoz mérjük, hány rossz sorsban egyesületi tag örült, amikor párezer forintos segélyt vehetett kézhez.

Akkor is az, ha azt nézzük: az összes megnevezett és pénzhez is jutott civil szervezet közül 222-en például legfeljebb 100 forintot, további 508-an legfeljebb ezer, 264-en legfeljebb 10 ezer forintban részesültek, s 10 287 volt azok száma, akik 100 ezren alul kaptak. (Hogy a másik végletet is nézzük: 10 szervezetnek 50 millió forintnál is többet juttattak.) Idén jubilál a módszer: kerek egy évtizede lehetett először rendelkezni a személyi jövedelemadó egy százalékaról. Akkor 2

Jubileumi találkozó

Öt évvel ezelőtt, 2002. február 2-án alakítottuk meg a Sors-társak Egyesületét. Ez alkalomból február 17-én, 13 órakor jubileumi találkozót tartunk azok részvételével, akik az elmúlt időszakban tevékenységükkel hozzájárultak az egyesület működéséhez. Szeretettel várunk minden érintettet! Török-Szabó Erzsébet elnök

milliárd forintot, tavaly már 7,7 milliárdot, minden korábbinál többet írányítottak át az adózók az egyesületekhez, alapítványokhoz, s ehhez társul még az egyháznak juttatott 3,8 milliárd, valamint a kiemelt költségvetési témákra - mint a parlafű elleni védekezés - szánt majdnem 1,6 milliárd forint, azaz összesen 13,1 milliárd! Megjegyezzük: sokkal kevesebb még mindig annál, amennyi lehetett volna, akár 24 milliárd is ha többen kitöltik a rendelkezési ívet, de a 4,4 millió helyett csak 1,37 millió személy tette meg!

Ha arról nem is álmodozhatunk, hogy a fentebb említett csúcsbevétel elérő szűk társaságba kerülhet a Sors-társak Egyesülete, abban igen, hogy adózó tagjai és pártolói a bevallás készítésekor is gondolnak arra: milyen sokan is vannak, akik talán már csak az egyesületben bíznak, hogy segíti megvédeni a csalók által megtámadott otthonát, vagy a már elkerülhetetlen kiűzetés után új egzisztenciájának megalapozását.

Soha nem akarta eladni az elvesztett házat

Még a bútorait is elvették

**Vaskos irathalmaz
Lévay Piroska ügye.
Még elolvasni is
több óras feladat.
Megérteni, feldol-
gozni még hossz-
abb idő.**

Hosszabb, pedig csak egyetlen mondat a - szomorú - tanulsága: Ne kérj kölcsön, mert akkor is ráfizetsz, ha ügyvéd szerkeszti meg a korrektnek látszó iratokat.

Az állampolgárok érdekeit védő igazságszolgáltatási intézmények ugyanis többet adnak a formáságokra, a "belégek"re, a még oly sánta lábon járó tanúvallomásokra is, mint a hozzájuk segítségért forduló áldozatokra.

Lévay Piroskának rövid időre, de sürgősen szüksége volt pénzre. Kilencszáz-ezer forint (tehát egy milliónál kevesebb) volt az az összeg, ami voltaképpen inségbe jutott fiának kellett. A fiatalember újsághirdetések között talált egy kölcsönadót. (A hirdetés nem törvényellenes, még ha mindenki tudja is, hogy - ki mondatlanul ugyan, de - uzsoráról van szó. Ami viszont már törvénybe ütköző. Erről azonban az egész Lévay-ügyben nem volt szó.)

A kölcsönadó K. Éva gyors és igen operatív volt, viszont nyílt és kemény feltételeket szabott: amennyiben Lévay Piroska fia nem fizeti vissza négy hónapon belül a kölcsönt, akkor 1,5

millió forintba növekszik az adósság. Ennek a kölcsönügyletnek a biztosítékként egy színlelt adásvételi szerződéssel lekötötték Lévay Piroska Budapest, XX. kerületi, Pozsonyi utcai ingatlanát.

Az ügylet nem csupán a növekvő összegek miatt különbözött egy szokványos banki tranzakciótól. A kölcsönt felajánló K. Éva mellett a képben ott volt a "szervező" M. Gabriella, és felbukkant egy férfi, Farkas István, aki hajlandó volt "átvállalni" az adósságot, hogy a 3 milliót is megérő ingatlan ne kerüljön a hitelező tulajdonába. És természetesen volt egy ügyvéd is, aki az adók-kapok problémáit összegszerűen és a megfelelő jogi szövegezésben rögzítette.

Törleszteni meg nem tudtak

A csapda tehát bezárult, amikor kiderült, Lévay Piroska fia nem tudja a megállapodott határidőre (négy hónap múlva) visszafizetni a havi 10 százalékos kamattal terhelt 900 ezer forintot. Eszerint az alapadósság máris 1,5 millió lett, erre jött a havi kamat (évi terhelésben számolva máris 3,6 milliónál tartunk!), de ekkor már nem pusztán finansziális követelésről volt szó, hanem a biztosítékként felajánlott ingatlanról is. Mert Farkas hajlandó volt az adósság rendezésére, de csak egy olyan szerződés árán, amiből az derült ki, hogy ő Lévay Piroska laká-

IRATOK ÉS DOKUMENTUMOK

NEMZETKÖZI BÜNTETŐJOGI

FŐISZTÁLY

STRASZBOURG BÜNTETŐ

KÉPVISELŐSÉGI

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

Lévay Piroska asszonynak

Miskolc

Sarolta u. 8.

3530

IRATOK ÉS DOKUMENTUMOK

NEMZETKÖZI BÜNTETŐJOGI

FŐISZTÁLY

STRASZBOURG BÜNTETŐ

KÉPVISELŐSÉGI

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

100 000 000

Lévay Piroska asszonynak

Miskolc

Sarolta u. 8.

3530

hiába fordult ügyvédhez, hiába kért jogorvoslatot a hivataloknál, hiába kérte az ombudsman segítségét, a Legfelső Bíróság közbelépését, még az ismert sztárügyvéd-családnál is hasztalan próbálkozott. Tőlük még választ sem kapott. Mint ahogyan sem rendőrségtől, sem bíróságtól nem kapott választ néhány egyszerű kérdésére. Pedig büntetőfeljelentést is tett.

Arra szeretett volna választ kapni, hogy az eredetileg 900 ezer forintként induló, de "törvényesen" 1,5 millióra duzzasztott kölcsönösszeget miért a duplájaként, mint 3 milliót írták be a közjegyző által készített, s a törvényesség megőrzését szavatoló okiratba?

És mekkora lehet az ingatlan valós értéke (amit valójában egymilliónál is olcsóbban szerzett meg az utolsó ismert tulajdonos, Farkas, ha azt utóbb 4,5 millióért hirdette meg? (Egyetlen, kilencszázezer forinttal induló kölcsönügyleten három és félmillió a haszon? Mit mondjunk, ügyes.)

Nagyjából ez és így történt. Lévy Piroska kálváriájának néhány stációja megrázó, mehökkentő részletekkel színesítene egy társadalmi regényt. Ebbe az utalásszerű összefoglalásba már nem férnek bele. Néhány további kérdőjellel mégis meg kellene küzdenünk.

Ítélezés pszichológiai indoklással?

Bölcs Salamon előtt egyszer két anya is ugyanazt a csecsemőt vallotta a magáénak. A király úgy döntött: vágják ketté a gyereket, akkor mindkét nőnek egyenlően jut belőle. Ezzel az álnyanya meg is elégedett volna. Az igazi viszont inkább lemondott szülőtjéről, csak hogy életben tartsa. Ezután a király természetesen megbüntette az álnyanyát, az igazi pedig boldogan távozhatott a csecsemőjével.

Nos, Magyarországon ma

Bölcs Salamon kiutálnák a tárgyalótermekből, hiszen ő a lényegre összpontosítana, s az ma nem "trendi". Feltehetően abból indulna ki, hogy valóban léteznek kisebb és nagyobb lakásmaffiák, hogy bűnszövetségben működnek együtt uzsorások, verőlegények, telekspekulánsok és jogvégzett szakértők. És aszerint tenne eleget a törvények előírásainak is, hogy az eléje került iratokat elemezve az alapoktól indulna ki. Hogy például az egész ügynek nem egy büntetendő cselekménye-e a kiinduló pontja. És akkor a bíróság a maga hatáskörében indítványozna például büntetőeljárást a maffiózók ellen. Mert azt ugyan valóban nem lehet bebizonyítani, hogy valakinek nem adtak elég időt egy szerződés tanulmányozására (például egy ügyvéddel konzultálva), vagy hogy valóban hadart, motyogott vagy köhécselt a hivatal képviselője, és ezért meg sem értették, hogy mit mond. Az viszont látható, hogy mi volt az A pontban, és mi lett, mire a B-hez értek. Egyes mellékes tények bizonyítása nem írhatja felül

a következményei alapján pontosan feltárt, csak részleteiben pro forma nem bizonyított momentumokat.

"...mindenben megfelelő végzést hozott..."

Egy ügyeibe belegabolyodott és esetleg korántsem hibátlan, de jogaitól meg nem fosztott állampolgár mindenestre riasztónak érezhet egy olyan ítéletet (vagy végzést), amely formailag minden betűjében helyes és hiteles, csak éppen valami egészen másról szól, mint ami az ügy lényege. Ami az adott esetben konkrétan egy asszony kifosztása.

Quod erat demonstrandum (ami tehát bizonyítandó), erre szolgáljon egy bírósági végzés. Idézve: "A Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság a Lévy Piroska felperesnek Farkas István alperes ellen tartozás megfizetése és jár. iránti perében a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2005.július 13-án kelt 30. P. 87.571/2005/4.sz. végzése ellen a felperes 5. sorszámu felleb-

bezése folytán tárgyaláson kívül meghozta az alábbi végzést:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja. A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indoklás:

Az elsőfokú bíróság a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasította. A végzés ellen a felperes élt fellebbezéssel, kérve a végzés megváltoztatását. A fellebbezés alaptalan.

Az első fokú bíróság az alkalmazott jogszabályi rendelkezésének mindenben megfelelő végzést hozott, az indokai alapján hagyta helyben a másodfokú bíróság.

Budapest, 2005. november 11."

Lefordítva a kifosztott állampolgár számára: a pontosvessző a helyén volt, a kötőjelet jól tették ki. A többi, amit magával görget ez az irat is, nem érdekes.

A törvény házában nem kell tehát tovább foglalkozni Lévy Piroska sorsával. És végső soron még a bírói tévedés jogára is lehet hivatkozni.

a-a

Jól vannak Patakiék és a házuk is. A sóskúti história már több mint évtizede kezdődött: párszázezer forintért fedezetül adták az ingatlant más kölcsönügyletéhez, aki nem fizetett; bár kötettek szerződést viszontfedezetre, mivel semmi vagyon nem volt a nevén, rajta behajtani sem lehetett a tartozást - így Patakiékra maradt a többmillió kötelezettség. Egy érdekes, alkalmi megoldással - Keller László országgyűlési képviselő közreműködésével - falujuk és a szomszédos Pusztazámor önkormányzata megmentette a házat az elárverezéstől, benne maradhatott a család, s az önkormányzatnak fizeti a törlesztést.

Fizess, de ne kérdezd, miért!

Csili-csali, kaposvári Csalavári

Kain János várhatóan az utcára kerül. Az ok: a kaposvári nyugdíjas ház lakója. A házban 60 lakás van. Gyakorlatilag maga az ott lakás is a szociális támogatások körébe tartozik. Már aki-nek.

A lakókról patrónusuk, gondviselőjük, az önkormányzat képviselőjében működő Szociális Gondozási Központ gondoskodik.

Gondoskodik? Hagyja, hogy a Kaposvári Önkormányzati Vagyongazdálkodási és Szolgáltató RT. perelje az ellátottakat. Fejenként és havonta hétezer forintot meghaladó összegért. És mert a többféle alakban is megjelenő önkormányzat másodfokon is erősebbnek bizonyult, Kain János és felesége kötelesek 60 napon belül elhagyni otthonukat. Gyakorlatilag hasonló tortúra vár a többi lakás kevésbé tehető bérleire is.

Nem írták alá a módosítást

Minden nehézségük az-za kezdődött, hogy a nyugdíjasként anyagi gondokkal küzdő Káinéknak 2002. augusztus 5-én pályázatot nyújtottak be a Bárczi Gusztáv utca 4. szám alatti nyugdíjasház

egyik lakására. A pályázatukat elfogadták. A szerződést 2002. december 2-én kötötték meg, majd a következő év februárjában kérték a jelenlegi felperest (az önkormányzat képviselőjében tevékenykedő Vagyongazdálkodási Rt-t), hogy ne személyenként, hanem lakásonként kelljen fizetniük az úgynevezett külön szolgáltatások díját. Egyúttal kifogásolták a ezek érthetetlenül magas összegét is. Ennek először is az lett a következménye, hogy 2003. április 3-án megküldtek Káinéknak címére egy írásbeli tájékoztatást a külön szolgáltatások tartalmáról. (Az egyes tételek részletezése nélkül.) És hogy végleg ne legyen félreértés, 2004(!) márciusában, a hivatalos fogalmazvány szerint az önkormányzat képviselőjében eljáró Szociális Gondozási Központ (mint ellátó), s a nyugdíjasház lakói (mint ellátottak) között "a korábban megkötött bérleti szerződés módosítását is tartalmazó ellátási szerződés jött létre. Az alperesek (Káinéknak) ezen szerződésmódosítást nem fogadták el, azt nem írták alá." (Idézet a Kaposvári Városi Bíróság ítéletéből.)

Az Olvasó tájékoztatására: Magyarán, utólag megváltoztatták a kölcsönösen elfogadott szerződést. Káinéknak fizették a lakbért, fizették a közös költséget, az áramot, a vizet. Mindent. Csak azt a bizonyos, az írott szerződésekbe csak késlekedve

bekerülő külön szolgáltatást nem értették, s ha értették: hát sokallták.

A lakbér havi összege ugyanis: 6329 forint. A nem túl extrának tűnő külön szolgáltatásért 7636 forintot lettek volna kötelesek leperkálni. Ketten együtt tehát 15 272 forintot! A külön szolgáltatásról azonban a felsorakozott tanúk szerint is csak szóbeli tájékoztatást kaptak a beköltözők! És azok mit takartak? Ápolónői ügyeletet (8 órát a nap 24 órájából) és lehetőséget orvos hívására. (A gondnoki helyiséget rendelőfélfévé alakították át. Az ítélet szövege szerint: "A nyugdíjasházban orvosi rendelő állt rendelkezésre." Így tehát a kihívott orvos vagy mentő ott fogadhatta volna betegeit, és nem a beteg lakására látogatott volna el.)

Egy- két logikai bukfcnc

Az iratokat átlapozva az tűnik fel elsősorban, hogy a kaposvári bíróság szinte elfogultan a kaposvári önkormányzat tisztviselőinek pártján áll. Pedig egy kis lókupeci átverés szaglik ki az ügyből.

Elképzeltető, hogy valaki, aki képtelen fizetni egy bérletért, habozás nélkül megpályázz egy másikat, aminek a rezsije meghaladja az addigiét? És milyen hozzáértést tanúsít a környezettanulmányt végző tisztviselő (pályázatoknál ez így du-

kál), akit megnyugtató szemmel láthatóan gyenge fizetőképességű emberek ígéretése: "Majd megoldjuk valahogy"? Azok valóban megértették, hogy miről van szó? Hogy milyen terheket vállalnak a kedvezmények ígéretében?

Tény, hogy Káinéknak a dupla terhet jelentő és igénybe sem vett külön szolgáltatások díját 2002 decemberétől nem fizették. Ezt nem vitatják. A bírósági ítélet viszont rosszallóan többször is viszszaemlékezik erre a soha nem tagadott tényre.

Mi az, amit Káinéknak ismételtetnek? Egyszerű: tévedésben voltak. Megfelelő tájékoztatás nélkül úgy hitték, hogy a szolgáltatásért csak akkor kell fizetni, ha ténylegesen igénybe is veszik. Azt, hogy ez a kifejezés mit - milyen szolgáltatásokat - takar, már csak a bérleti szerződés megkötése után foglalták írásba. És érthető, hogy feltűnően értékaránytalannak tartják a külön szolgáltatásra vonatkozó részt.

Enyhén szólva is meglepő erre a bíróság reagálása, tételbe is foglalt következtetése: "A felperes keresete alapos, az alperesi (Káinéknak) kifogás alaptalan."

Éppen hogy a bírósági iratból is az derül ki: a felperes, bár utólag, de összességében meghatározta a fizetendő díjakat, miközben egyetlen szó sincs (csak a tanúk részéről három évvel később szóbeli visszaemlékezés) arról,

hogyan mi az a bizonyos szolgáltatás. (Jogállamban különben sem szokás úgy szerződést kötni, hogy az egyoldalúan csak az egyik fél részére legyen előnyös.)

Egyszóval: ha rászorultság miatt nincs többlétszolgáltatás, akkor miért kell a nem létező többlétszolgáltatásért fizetni? És ennek az összegnek a hátralékából - ami ugyancsak a rászorultság következményeként halmozódott fel -, miért következik a kilakoltatás? Úgyis mint szociális segély?

Négyszázezeres ügyelet

Kiszolgáltatott, idős emberek úgy érezték, hogy végre gondviselőre leltek. Ehelyett könyvelőkkel, bürokratákkal hozta össze őket a balsors. És még az igazságot osztó hatalomban sem reménykedhetnek. A bírák elegendőnek tartják, ha egy megfelelő cikkelyre hivatkozhatnak. Holott nem az a lényeges, hogy milyen rendelkezéssel szabályozza az önkormányzat a különféle díjak beszedését. Hanem hogy milyen összegeket és mire hivatkozva gombol le a gondoskodására szoruló védtelenekről. Két - napi nyolc órában - ügyeletet ápolónőnek valóban havi 400 ezer forint az ügyeleti díja?

Kainék 2002-ben nem tudták, hogy csapdába estek. Hittek a szép szavaknak. Most már cserelakásban sem reménykedhetnek - hiszen a kamatokkal együtt már kétszázezeren felül van a ki nem fizetett összeg. Fizetni nem tudnak, egy nekik kiutalható szerényebb lakás pedig nem áll az önkormányzat rendelkezésére.

Amellyel - ilyen vagy olyan néven, hisz bába van nem egy - éppen perben és haragban állnak.

Al-má

Koccintás a boldogabb új évre. Ahogy az ismert szólásmondáson alapuló dalban szerepel: "Mi együtt sírunk, együtt nevetünk..." Az egyesület tagjainak a tavalyi év utolsó közös élménye a Sors-társak Házában megtartott szilveszter volt, amikor a szólásmondás második fele érvényesült.

Vesztes monológok...

Az úgynevezett lakásmafia kárvalloottainak a zöme ma is nincstelenként tengődik. És nem igen vigasztalja őket, hogy a törvény ma már valamiféle védelmet nyújt a csaló bandák ellen. Hogy ma már működik a rendőrségen az úgynevezett kaptár csoport, hogy a földhivatali eljárásba garanciák épültek be, vagy hogy az állam pár 10 millió forint erejéig átvállalta a csapdába csalt lakástulajdonosok uzsoratarozásait.

Mindez nem változtat azon, ami már megtörtént, és amit a legtöbbször a bíróságok sem tudnak kezelni. Jól tudjuk, hogy az igazságszolgáltatás úgy működik, hogy a dobozból csak akkor pottyán ki az igazság, ha a megfelelő gombot nyomja meg az ember. A

kisemmizettek évek óta egy egyesületbe tömörülve mégis az igazságukat hajszolják, még ha kezdik is sejteni, hogy hiába. Most a jelek szerint úgy gondolták, ki más is segíthetne rajtuk, mint a jó Isten, és ezért a Vatikánba készülődnek, a Pápa közbenjárásában reménykedve. Az első monológot elmondó nem szeretne volna a nevét a nyilvánosságra hozni.

Az első monológ: Egy szoba konyha, wc-s lakást akartam cserélni. A rezsi elől menekültem, és azóta se tudom honnan, valaki ezt megtudta, és megjelent vagy öt ember azon a címen, hogy ők 10 éve lakáscserével foglalkoznak - hivatalosan ügyvéden keresztül. Mit kérek a lakásért. Mondtam, hogy kérek

egy 5x5-ös szobát, lehetőleg földszinten, közel a wc-t, mert nagyon fájnak a lábaim, és ha egy mód van rá, magas plafonú legyen, hogy ha mégis kapok egy kevés kis pénzt, abból tudjak csinálni legalább egy fekvőgálériát. Én úgy számítottam, hogy ügysem élek sokáig, van egy nagyon beteg fiam, epilepsziás. Azt is vinni akartam magammal, mikor én meg meghaltam, neki egy szoba elég lesz. Na erre elmentek, másnap jöttek mások meg nézni megint, hogy ez volna a cserelakás, ez az eladó. Mondom tévedés, ez nem eladó, mert ez tanácsi lakás. Ez csak elcserélhető. Aztán megint jött az az ügyintéző, menjünk az ügyvédhöz, de hozza az összes papírokat, mert

máris megyünk. Tényleg el is vittek az ügyvédhöz. Elkérték a papírt, a személyi igazolványt, bevitték az ügyvédhöz, egyszer csak engem is behívtak, mondta, hogy most már nincs semmi más dolgunk, írjam alá ezt a papírt, hogy én őt megbízom a lakáscsere ügyintézésével. Én minden gondolkodás nélkül aláírtam. Akkor utána elhozott ide. Addig, amíg felpakolták az én holmimat teherautóra, az alatt az idő alatt engem megint beültettek a kocsiba, és elvittek a vagyongazdálkodóhoz, le kellett mondanom arról a lakásról. Erre rábeszéltek, mert azt mondta, hogy ennek ez a folyamata. Nagyon csúnyán becsaptak, mert még mindig nincs a kezembe a papír, hogy enyém. Papí-

A "vesztések" sátra 2006 nyarán, a még békés Kossuth téren, az egyhónapos demonstráció idején.

rok nélkül lakom itt. Itt nincs semmi. Ez a lakás még az előző bérlő nevén van, akié a lakás, de állítólag koldul a Nyugatiba valahol. Az lakók mondták, hogy vigyázzunk, mert itt már ötödikek vagyunk körülbelül, és ki fognak innen pakolni minket. Állandó rettegés az életem, mert mióta itt lakom, azóta ide csöstit járnak ide az emberek, csak látja, ja itt már lakik valaki, ja! En azért nem merek feljelentést tenni, mert félek, hogy ez egy maffia szerintem. Nyolcan, tízen idejönnek. Hát mit csinálók én? 62 éves vagyok, még elszaladni se tudok...

A következő monológot Török Szabó Erzsébet, a Sorstársak Közhasznú Egyesület elnöke mondta el. Készülnek Második monológ: Nem tőle várjuk a megváltást, és nem tőle várjuk, hogy Magyarországot vezetését utasítsa az igazságszolgáltatás igazságos útjára való lépésre. De ha csak megáld bennünket, az erősíti a további harcunkat. És akkor én azt hiszem, hogy ez is egy lépés. Nagyon sok szereplője van az ingatlanvaló visszaélésnek. Magyarországon 10 éve küszködünk ezzel a gonddal, problémával, melyet nem mi okozunk. Ez egy joghézaggal való visszaélés, itt bizony nem az emberek, nem az állampolgárok hibáztak, hanem azok a hatóságok, hivatalok, jogi képviselők, akik az emberek bizalmával maximálisan visszaéltek. Sokan nem hiszik el, hogy senki nem hibázott közülünk. Mert az, ha valaki tájékozatlan, vagy megbízik valakiben, mielőtt megnézné, hogy mit ír alá, vagy mi történik vele, vagy szakemberhez fordulna, az csak azért lehet, mert elhitük, ha valaki olyan tekintélyes. Szerintem önhibájukon kívül kerültek emberek a szélhámosok hálójába. Mint ahogy én is. En sem olvastam el. Azért ha a

sértettekkel a részletekről elkezdünk beszélni, hogy hogy is került sor az aláírásra, akkor sok minden kiderül. Általában nem azért nem olvasta el, mert nem akarta, hanem mert olyan helyzetet teremtettek, hogy ne tudja elolvasni, még ha akarja sem. Nem vagyok hibás, mert elmentem szakemberhez, és abban bízok az ember. Elhiszem, ha mondja, ne törődj vele, ez egy formaiság, ezt így szokták csinálni. Hogy mit várunk az államtól? 1996 óta megoldási lehetőségeket valósággal öntjük a hatóságok felé. 2001-ben alakult a kaptár csoport, kimondottan a lakás-maffia ügyek felderítésére. 2002. október 5-én petíció átadására került sor Szili Katalin Országgyűlés elnök asszonyhoz, hogy szeretnénk, ha a parlamentben egy bizottság vizsgálná az általunk benyújtott lakás-maffia működését. Kik működtetik, milyen formában, milyen szervezeten, milyen eredményt lehetne elérni, hogy a sértettek, áldozatok támogatásban részesüljenek? Egy albizottság vizsgálja meg, az általunk benyújtottakat. A bizottság 2003. január 16-án megkezdte munkáját, az albizottság határozatot hozott, bizonyos pontokat teljesítettek. Az ingatlan-nyilvántartásban jogszabályi változtatásra került sor. Szeretnénk, hogy a joghézaggal való visszaélés áldozatai rehabilitálásban részesüljenek, mindenki kapja vissza az ingatlanát. Strassbourghban 2004. februárban az állam feljelentését megtettem, és most majd Brüsszelbe, az európai parlament elé szeretnénk kimenni...

Az újságíró, a címre utalva csak annyit tesz a két fenti szöveghez: Ne veszítsek el a csüggedésüket. Innen lenne szép nyerni....

(MR online, 2007. január 2. Elhangzott a Magyar Rádióban 2006. december 30-án)

A lakásmaffiaügy a sajtóban

Kint a pusztán. Az egyetlen tanyaidegen berendezés a néma segélyhívó fémdoboz a falon. Évek óta nem működik. Hiába panaszkodik az öregasszony mindenkinek, senki sem fordul erre, hogy megjavítsa. Irénke néni a tüzet lesi. Felsőhajt, a derekam, a derekam, aztán begombolja a kabátját s leül az ágy szélére. Egyenként jól megnéz bennünket magának, majd tiszta hangon monológba kezd. Nyolcvankilenc éves lány, soha nem ment férjhez. Szeged Alsóvárosában, saját lakásában élt. Ott járt dolgozni az Újszegedi Kendergyárba 32 éven keresztül. A főnökegyeséggel volt szövőd. Nyugdíjazása után néhány évvel a lakásmaffia forgatta ki tulajdonjogából. (Magyar Hírlap, 2006. január 6.)

Megkönyékezte Sopront a lakásmaffia. A lakásmaffia egyre több gyanútlan lakástulajdonost próbál megkönyékeztetni. A módszerek igen változatosak. - Sopronban élénk az ingatlanpiac, sokan vesznek bérbe lakásokat, illetve az adásvétel is gyakori. Az ország más tájáról részben itt bérelnék lakásokat az Ausztriában dolgozók, másrészt a külföldiek részéről is egyre nagyobb a soproni és városkörnyéki ingatlanok iránti érdeklődés. Mindezt sajnos a lakásmaffia felbukkanásához is vezethet - kezdte intelmeit Nagy Ernő, a Soproni Rendőrkapitányság megbízott bűnügyi osztályvezetője. - Akadnak olyan lakossági bejelentések, amelyek ha nem is merítik ki még a bűncselekmény fogalmát, de a gyanús momentumok miatt kapcsolatba hozhatók a lakásmaffiával. Az egyik gyakran alkalmazott módszer, hogy hamis iratokkal több hónapra bérbe vesznek egy frekvenciált helyen lévő lakást, amit aztán több személynek is eladnak. - Tanácsoljuk, hogy a vásárlók az adatok egyértelműsítése céljából feltétlenül keressék fel a földhivatalt - mondta Nagy Ernő alezredes. - Másik jellemző módszer, hogy a bűnözők hosszabb ideje üresen hagyott építési telkeket kutatnak fel, amelyeket hamis okmányok felhasználásával sajátjukként értékesítenek. Ez esetben is a földhivatali nyilvántartás megtekintését ajánljuk. Bevált gyakorlat az is, hogy olyan egyedülálló, idős embereket keresnek fel, akiknek jelentős közüzemi díjhátralékuk van. Lakáscserét kínálnak fel nekik, s azt, hogy ezzel egyidejűleg rendezik az adósságaikat. Megígérik, hogy felújítják cserelakásukat, s amíg az elkészül, egy szükséglakásba ingyen beköltöztetik őket. A kényszerhelyzetben lévő idős ember még örül is a kedves embereknek, persze hogy aláír minden papírt, amit csak az orra alá dugnak. Csak később értesül róla, hogy a dokumentumok között adásvételi szerződés is lapult - a lakás vagy a ház már nem az övé. Fenntartással fogadják az előnyös ajánlatot! (Kisalföld, 2007-01-06)

Közvetített megegyezés. Immár büntetőügyekben is lehetséges a mediáció, vagyis, hogy peren kívül egyezzen meg egymással a sértett és az elkövető. Ha a közvetítő, a mediátor eléri, hogy a bűncselekmény terheltje vállalja az okozott kár megtérítését valamilyen formában, és erről írásos szerződést köt a károsulttal, akkor mentesül a bírósági eljárás alól, sőt nem lesz priusza sem. A polgári peres eljárásban eddig is lehetőség volt az ilyen közvetítésre, most ezt terjeszti ki a jogszabály a büntetőügyekre is. Frech Ágnes, a Fővárosi Bíróság büntető kollegiumának vezetője nyilatkozik ennek kapcsán. Kér-

Budai villából az erdőbe

Valóságghú film a lakásmaffia áldozatairól

A lakásmaffia mesterkedései, emlékezetem szerint, először került filmvászonra. Elek Judit A hét nyolcadik napja című alkotása vastapsot aratott az idei Filmszemle nézői előtt, s hamarosan megtartják a bemutatóját is. A történet olyannyira mindennapiaink farkastörvényeit tükrözi, hogy a maffiatevékenységet űző - mindkét nembeli - ügyvédek irodájára, öltözködésére, beszédmodorára bárki ráismerhet, akit megkaparintottak a morált nem, csak a saját meggazdagodásukat szem előtt tartó kufárok.

Általában egy filmet elmesélni nem tartozik a szórakoztató események közé, amit a hallgatók többnyire unni szoktak. Ezúttal azonban érdemes kivételt tenni, hiszen a filmművészet erejével tudatosítja Elek Judit a póruljás forgatókönyvét.

Ez a film budapesti történet. A főszereplő, a hetvenéves korában megöregvegyült Szendrőy Hanna egyedül marad a budai hegyek lejtőjén kis parkban álló villájában. Az egykori operettszínésznő, aki most a Budai Tánciskolában ta-

Tönkrement sorsok viselői

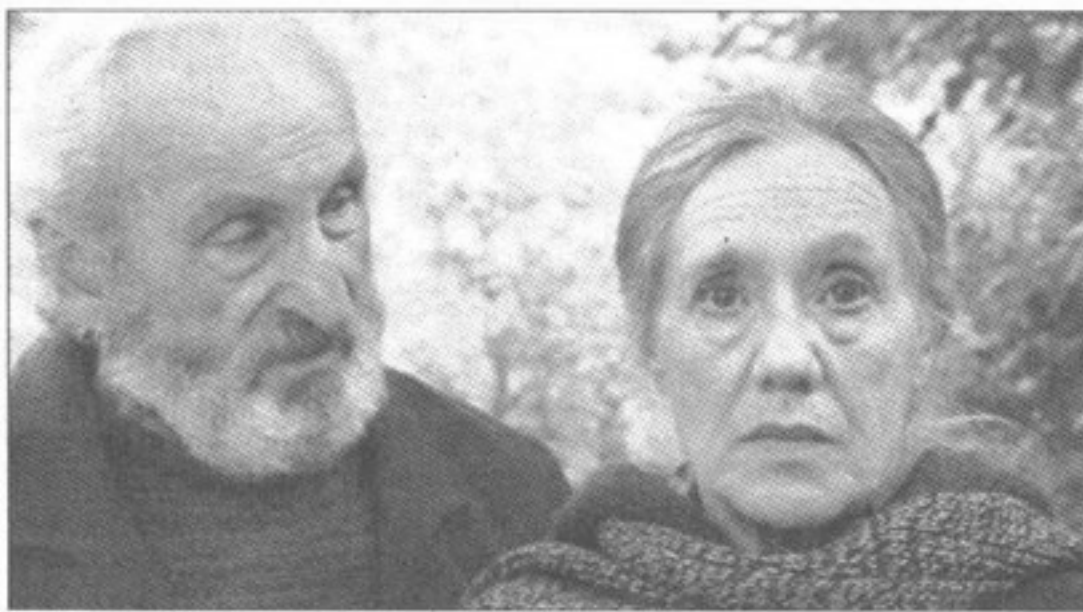
nít, ragaszkodik nagypolgári lakása minden értékéhez, az ingatlanához, de igazából nem bánna, ha egy kisebb, olcsóbb fenntartású lakáshoz juthatna. Úgy gondolja, hogy egy háromszintes ingatlan eladásából gondtalanná teheti öregkori napjait. Felgyorsítja döntését, hogy az egyik nap hajnalán leomlik lakása fala, s lelki szemei előtt megjelenik a bizonytalan jövő: az ilyesminek folytatása is lehet. Ausztráliában élő fia azt

Elek Judit rendező és Berger László operatőr

tanácsolja: a csere kapcsán nyugodtan forduljon egykori évfolyamtársához, Hertelendy Gézához. Őt kiváló ingatlanspecialistá-

nak tartják, persze sem a fiúnak, sem az idős művésznőnek fogalma sincs arról, hogy dr. Hertelendy bizony a lakásmaffiának dolgozik, kifinomult módszerei vannak az ingatlan értékebecslésben, adásvételben járatlanok - ilyen Szendrőy Hanna is - kisemmizésében. Ráadásul jogi ügyekben való ügyvédi jártasság is alkalmassá teszi Hertelendyt arra, hogy tisztességtelen elgondolásaira úgy bírja rá ügyfelét, hogy az legyen győződve arról: most azután igazán jól jár. S megjelenik a filmben a Hertelendy által ajánlott „vállalkozó”, aki azonnal kifizeti a foglalt, sőt bónuszként még egy csekély előleget is. Emellett, az ugyancsak a művésznő tulajdonát képező házbéli lakásba hajléktalanok tömegét telepíti be, akik magatartásukkal folyamatosan arra törekszenek, hogy Hanna életét ellehetetlenítsék. A művésznő csak a teljes vételár beérkezésére vár, akár azonnal el is költözne. A helyzet tarthatatlanná válik, s Hanna egy bőrrönddel a kezében el-

A két főszereplő: Franciszek Pieczka és Maja Komorowska

Zsótér Sándor, Maja Komorowska, Bodrogi Gyula

költözik az Astoria Szállodába, amelyből néhány napot a „vállalkozó” fizet ki a számára. Az idő múlik, s a művésznő arra kényszerül, hogy a Budai Tánciskola termében húzza meg magát, míg onnan is távozni kénytelen, és egyszer csak a Keleti pályaudvar hajléktalanjai között találja magát. A rendőri igazoltatás azonban még tovább ellehetetleníti helyzetét, és úgy dönt hazamegy. Az ott hagyott hajléktalanokra ismét rálel, akik már az egész házat lakják, s őt legszívesebben elüldöznék, de végül mégis maradhat. A „vállalkozó” bebizonyítja tette „jogszerűségét”, fenyegetőzik, végül az összes hajléktalannal együtt Hanna is a közeli erdőbe kénytelen elmenekülni.

Elek Judit a filmet tragikomédiának nevezi, de aki már részese volt hasonló történetnek, mint amilyen a Hannáé, nem tud mosolyogni. A kiszolgáltatottságnak, a jóhiszeműségnek és a csalásnak ez a szembeállása inkább könnyet csal ki az együttérző nézők szeméből. A kiszolgáltatottság azonban nemcsak Hannára, hanem a rendezőre is jellemző: a munkálatok befejezése óta mostanra végre mindenkit ki tudunk fizetni, kivéve engem. Úgy érzem, elsőfilmesként könnyebb lenne dolgozni - nyilatkozta valahol a rendező.

Egy másik nyilatkozatában ezt olvashatjuk: Az

embert azok a problémák izgatják, amelyeket átél, vagy amelyekkel szembe találkozik. Olyan világban élünk, ahol az emberek akár idősek, akár fiatalok - fenyegetettsége hatványozottan érzékelhető. Olyan világban, ahol létünk körülményei annyira bizonytalanná váltak, hogy az ember a munkahelyén nem tudja megmondani, hogy jövőre is ott lesz-e még, vagy hogy abban a

Az egykori operettprimadonna

lakásban fog-e meghalni, amelyben él, vagy ahol megszületett. És itt nem a tulajdonlásról van szó elsősorban, hiszen a tulajdont, mint olyant, évtizedeken át nem is ismertük. Volt ceruzánk meg ruhánk meg később már autónk is, esetleg lakásunk... De üzemenk meg gyárunk meg földünk - olyan nem volt, még a szüleinknek sem, vagy csak tragikus veszteséggé létezett a hiánya.

Egy lakás, egy családi ház azonban lehetett, s lehet ma is - amíg nem találkozik az ember valakivel, aki kiforgatja belőle...

B.M.

dés: - Mi van akkor, (...) ha például egy lakásmaffia ügyben a károsultat kellőképpen kigyúrt urak kényszerítik a megegyezésre, mert így ők vagy a társuk megúszhatja a büntetett előéletet? Frech Ágnes: -A kárérték az az ilyen jellegű ügyeknél akár a kétféle milliótól az ötvenmillió forintig terjedhet. (...)Ez öt éves büntetési tétellel fenyegetett cselekmény, azok az ügyek amelyeket lakásmaffia néven szoktunk emlegetni, egyébként csalásnak minősülnek, elvileg ebbe tartozhatnak. (...) A hatóság közreműködése nélkül leül egymás mellé, egymással szembe, egy civil képviselő jelenlétében a tettes és az áldozat, és ez a civil képviselő - nem jogi végzettséggel rendelkező, mert nem ez a lényege. Ez nem egy kis büntetőeljárás, vagy egy előrehozott büntetőeljárás, hanem az emberi tényezőknél, azok valós tartalmának a kiszűrésére hivatott személyek végzik ezt. Bízunk annyira a pártfogókban, hogy ki tudják szűrni, hogy mikor valós és mikor nem egy állítás. Tehát azt is, mikor van az illető kényszerhelyzetben. Biztos vagyok benne, hogy rendelkeznek annyi emberismerettel, hiszen kétszáz óra felkészítésben részesültek, és felsőfokú képzettség kell hozzá. Ez rendszerint pszichológiai, tanári diplomát jelent. Tehát van beleérző képességük, emberismeretük, már csak a szakmájukból kifolyóan is, és az egész pártfogói tevékenység az ő emberi hozzáállásukat igényeli, nem jogászai munkát. Sokkal inkább elveszik egyébként a sértett érdeke egy büntetőeljárásban a lakásmaffia ügyekben is. Ezt tapasztalatból mondom. Tehát a megfélemlített sértett, aki földönfutóvá vált a vádlottak cselekménye következtében, egy bírósági eljárásban - ami sokkal ridegebb, sokkal kevésbé koncentrált az érdekeire -, nagyobb veszélyben van. (Kossuth Rádió Reggeli Krónika, 2007. január 4.)

Árfelhajtó lakásmaffia. Pontos kimutatások nem ékszületek arról, hogy az utóbbi években hány román állampolgár vásárolt Hajdú-Bihar megyében ingatlant, de annyi biztos hogy emberek százai menekülnek át. A népvándorlás legfőbb oka, hogy a nagyváradi lakásmaffia miatt nagyon megrágtak az ingatlanok. Az egyre zsúfoltabb és zajosabb bihari megyeszékhelyről pedig értékelik a jó levegőt, kicsi falvak, városok csendességét, rendezettségét, ahonnan a helyiek közül egyre többen költöznek el, hogy máshol keressenek boldogulást. (MTV, Nap-kele 2007. január 17.)

Kelemenné áldozatai. A lakásmaffia áldozatainak nyújt segítséget a Magyar Néppárt, mely tevékenységről sajtótájékoztatón beszélt Veszprémben Sebők István, a párt elnöke. - Célunk, hogy a lakásmaffia áldozatai kapjanak megoldást szorult helyzetükre, és esetükből tanuljanak azok, akik még nem estek a bűnözők csapdáiba. Hozzátette: a lakásmaffia kísérőjelensége minden esetben a korrupció is. Az elnök szerint a megoldást az jelentené, ha az elkövetőkre súlyos bírságot rónának. A Magyar Néppárt, melynek alapelve a rend, igazság és segítség, az áldozatoknak segít a beadványok megfogalmazásában, kitöltésében, a rendőrségi ügyintézésben. Idáig közel harminc áldozatról tudnak, a kár pedig összességében megközelíti a 160 millió forintot. Az esetek többségében Kelemen Péterné a gyanúsított, aki ellen jelenleg nemzetközi körözés zajlik. A sajtótájékoztatót két áldozat is jelen volt, akik elmondták, közös erővel, a végsőkig küzdenek az igazukért. (Napló, 2007. január 29.)

Ettől kódul a lakásmaffia?

Harminc napig várni kell a visszaigazolásra

A lakásmaffia elleni intézkedések részeként vezették be az tavaly, hogy körözhetővé váltak az elveszett vagy ellopott személyi igazolványok. Ehhez az okmányirodán kell bejelentést tenni, majd a jegyző automatikusan elrendeli körözésüket, és a rendőrség körözési jegyzékébe is bekerül.

Ez jól hangzik. Ráadásul ugyanezt a célt szolgálja az a döntés is, amelynek értelmében bárki ellenőrizni tudja, hogy az igazolvány, amit bemutatnak neki, valódi és érvényes-e. Ehhez elég egy kérelemben megadni a szóban forgó igazolvány számát vagy a BM Központi Hivatalnál vagy pedig az interneten, az ügyfélkapun keresztül.

Csak hogy - tartja dr. Nagy Zoltán, gyakorló ügyvéd, és az fn.hu-n közreadott, az alábbiakban olvasható megjegyzéseiből az derül ki, hogy ez az intézkedés lehet ugyan hasznos is bizonyos esetekben, de a lakásmaffia elleni küzdelemben aligha.

- Miért segít a lakásmaffia elleni harcban, ha az elhagyott személyi igazolványok és egyéb okiratok körözhetővé válnak? Ha valaki adott napon elhagyja (ellopják) a személyi igazolványát és még aznap be is je-

lenti ezt a tényt, és feltételezve, hogy az irat még aznap rákerül a körözési listára, nehéz belátnom, hogy mennyiben akadályozza az igazolvánnyal visszaélni kívánó személyt egy ingatlan csalárd elidegenítésében vagy megszerzésében. A lakásmaffia tagjainak anyagi és technikai felkészültségével feltehetően nem gond az igazolvány manipulálása és annak felhasználása egy-két napon belül olyan helyeken és módokon, ahol nincs lehetőség a körözési listához hozzájutni. Remélem, hogy a lakásmaffia nem olvassa ezeket a sorokat, mert nem szeretnék tippeket adni, de a közjegyzői és ügyvédi irodák, földhivatalok ilyen intézmények lehetnek...

- Miért segít a lakásmaffia elleni harcban, ha lejárt adatokat tartalmazó személyi igazolvány érvénytelené válik és pénzbírsággal szankcionálható? Meggyő-

ződése, hogy ez a változtatás kizárólag azokat a békésen autózó honfitársainkat érinti - és bosszantja - akik méltányolható tudatlanságból vagy feledékenységből lejárt adatokat tartalmazó, ennek következtében érvénytelen okirattal próbálják magukat igazolni egy közúti ellenőrzés során.

- Miért segít a lakásmaffia elleni harcban, ha a személyi igazolványok érvényességéről és valódiságáról a BM Központi Hivatalnál vagy pedig az interneten felvilágosítást kérhetünk és 30 napon belül kaphatunk? Erre a kérdésre - az előzőekkel ellentétben - lehetne olyan választ adni, hogy: Igenis, segít, mert ... DE: az információt a kérelmünkre 30 napon belül fogjuk megkapni... 30 napon belül? Vicc! Képzeli el azt az ügyvédet, akinél megjelenik a lakásmaffia és leendő áldozata egy ingatlanügylet lebonyolítása céljából. Az ügyvéd szakmailag jól felkészült, a vonatkozó jogszabályokat betartja, azonosítja a lakásmaffiát és ennek keretében információt kér a lakásmaffia személyi igazolványának érvényessége és valódisága tárgyában. Azonnali választ nem kap, ezért két út áll előtte:

- Az egyik úton meg kell tagadnia a közreműködését az ügyletben, vagy fel kell hívnia a feleket arra, hogy legyenek szívesek 30 nap múlva őt ismételtan felkeresni az irodájában az ügylet lebonyolítása céljából. Ez az út az ügyfelek elvesztésével fog járni, nem csak a lakásmaffia nem fog többé betérni az adott irodába - ami persze nem baj - hanem az ingatlanügyletek jellemzően jóhiszemű szereplői sem.

- A másik úton indulva az ügyvéd - függetlenül attól, hogy kérelmére nem kap választ - közreműködik a lakásmaffia és áldozata jogügyletének lebonyolításában. És akkor tegyük fel újra a bekezdésben már szerepeltetett kérdést: Miért segít a lakásmaffia elleni harcban, ha a személyi igazolványok érvényességéről és valódiságáról a BM Központi Hivatalnál vagy pedig az interneten felvilágosítást kérhetünk és 30 napon belül kaphatunk?

- A kormányzati intézkedések mögöttes szándéka persze érthető - rendnek kell lenni! - de ezek rövidtávon, további jogszabályi változtatások nélkül alkalmatlannak a kívánt cél elérésére.

Lehajrázni a bűnözőket! (?)

Hajnali Krimi - egy újság a közbiztonságért

Hogy kevesebb legyen az áldozat szlogenel 12. évfolyamát éli a Hajnali Krimi.

Az újság a közbiztonságról, az emberek közérzetéről, tehetetlenségről és kiszolgáltatottságáról számol be. Munkatársai gyilkosságok, rablások, balesetek, tüzek helyszínein járnak, rendszeresen foglalkoznak csempészekkel, csalókkal, a társadalom peremén élők-

kel. Tanácsokat adnak a veszélyhelyzetek elkerülésére, és ami a legfontosabb, soha nem remeg kezükben a tükör, amikor az ország közállapotát láttatják. A lap nem közöl pletykákat, szerkesztői hivatalos jelentésekből, valódi áldozatok vallomásaiból, a tárgyalótermekben elhangzottakból dolgoznak. Tudományos intézmények, rendőrkapitányságok, államigazgatási szervek tekintik

a Hajnali Krimi információit pontosnak, véleményét mértékadónak.

Az újság megalapítása óta őrzi függetlenségét a napi politikától. Ezért - vagy csupán véletlenül? - a lap soha senkitől nem kapott állami támogatást, bankkölcsönt, pályázati pénzt. Legértékesebb kincse a kíváncsi, az élet mélyeséges bugyraitól vissza nem rettenő olvasótábor.

**Hajnali
krimi**

A tulajdonjog tárgyai

1959. évi IV. törvény

a Polgári Törvénykönyvről

94. § (1) Minden birtokba vehető dolog tulajdonjog tárgya lehet.

A rendelkezési jog

112. § (1) A tulajdonost megilleti az a jog, hogy a dolog birtokát, használatát vagy hasznai szedésének jogát másnak átengedje, a dolgot biztosítékul adja vagy más módon megterhelje, továbbá hogy tulajdonjogát másra átruházza vagy azzal felhagyjon.
- (2) Az ingatlan tulajdonjogával felhagyni nem lehet.
113. § Ha az épület tulajdonjoga a földtulajdonost illeti meg, az épület tulajdonjogát csak a földtulajdonjogával együtt lehet átruházni és megterhelni.
114. § (1) Ha jogszabály vagy bírósági határozat a rendelkezés jogát kizárja vagy korlátozza, az e tilalommal, illetőleg korlátozással ellentétes rendelkezés semmis.
- (2) Az elidegenítés és terhelés jogát szerződéssel csak a tulajdonjog átruházása alkalmával lehet korlátozni vagy kizárni és csak abból a célból, hogy a tilalom az átruházónak vagy más személynek a dologra vonatkozó jogát biztosítsa. Ingatlan esetében az ingatlan-nyilvántartásban azt a jogot is fel kell tüntetni, amelynek biztosítására a tilalom szolgál.
- (3) A szerződéssel kikötött elidegenítési és terhelési tilomba ütköző rendelkezés semmis, feltéve hogy
- a) a tilalmat az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezték,
 - b) a rendelkezésre jogot alapító személy egyébként rosszhiszemű volt, vagy
 - c) a rendelkezés ellenérték nélkül történt.

A tulajdonjog védelme

115. § (1) A tulajdonjogi igények nem évülnek el.
- (2) A tulajdonos a birtokvédelem szabályai szerint önhatalommal is kizárhat vagy elháríthat minden olyan jogellenes beavatkozást vagy behatást, amely tulajdonjogának gyakorlását akadályozza, korlátozza vagy lehetetlenné teszi.
- (3) A tulajdonos követelheti a jogellenes beavatkozás vagy behatás megszüntetését, ha pedig a dolog a birtokából kikerült, követelheti a visszaadását.
116. § (1) Ha az ingatlan tulajdonos a tulajdonjogot ingatlan-nyilvántartáson kívül szerezte, igényt tarthat arra, hogy tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartás feltüntesse.
- (2) Az ingatlan-nyilvántartás - ha jogszabály kivételt nem tesz - a tulajdonjog és más jogosultságok fennállását hitelesen tanúsítja.
- (3) Az ingatlan-nyilvántartás részletes szabályait külön jogszabály tartalmazza.

Rindtné Matyi Margit:

Az én Miatyáncsom

Mikorra szíved csordultik tele,
Mikor nem csönget rád senki sem,
Mikor sötét felhő borul életedre,
Mikor kiket szeretsz, nem jutsz eszükbe,
Ó lélek, ne csüggedj! Ne pusztulj bele,
Nézz fel a magasba reményteljesen,
S fohászkodjál: mi atyánk, ki vagy a mennyekben!

Mikor magányod ijesztően rád szakad,
Mikor kérdéssre választ senki nem ad,
Mikor körülvesz a durva szók özöne,
Átkozódik a rossz, merre van istene?
Ó lélek, ne csüggedj, ne roskadj bele,
Nézz fel a magasba és hittel rebegeg:
Szenteltesék meg a te neved!

Mikor mindenfelől forrong a nagyvilág,
Mikor elnyomásban szenved az igazság,
Mikor felszabadul a pokol a földre,
Népek homlokára kain-bélyege van sűtve,
Ó lélek, ne csüggedj! Ne törődjél bele,
Nézz fel a magasba, hol örök fény ragyog,
S kérd: Uram! Jöjjön el a te országod!

Mikor beléd sajdul a rideg valóság,
Mikor életednek nem látod a hasznát,
Mikor magad kínlódsz láztól meggyötörve,
Ó lélek, ne csüggedj! Ne keseregi, ne pusztulj bele!
Nézz fel a magasba, tedd össze két kezéd,
S kérd: Uram, add meg a mindennapi kenyerünket!

Mikor életedbe lassan belefáradsz,
Mikor hited gyengül, sőt ellened támad,
Mikor hogy imádkozz, nincs kedved, se erőd,
Ó, kérlek ne csüggedj! Ne egyezz bele!
Nézz fel a magasba, s hívd istenedet!
Uram segíts, hogy hitem visszatérjen,
S bocsásd meg vétkeimet.

Mikor hittel abban, hogy Téged megbecsülnek,
Munkád elismerik, lakást is szereznek,
Mikor verítékgig hajszoltad magad,
S később rádöbbenél, hogy csak kihasználtak,
Ó lélek, ne csüggedj! Ne ess kétségbe!
Nézz fel a magasba, sárd el teremtődnek!
Uram! Minket bizony vétlenül tönkretettek!
Bocsásd meg az ellenem vétkezőknek!
Ments meg a gonosztól, a hatalmaskodóktól minket istenem!

Mikor a nagyhatalmak a békét tárgyalják,
Mikor a béke sehol! Csak egymást gyilkolják,
Mikor a népeket a vesztükbe hajtják,
S kérded miért tűröd ezt? Istenem, mi atyánk!
Ó lélek, ne csüggedj! Ne pusztulj bele!
Nézz fel a magasba, s könyörögve szölj,
Lelkünket kísérte a rossz támadásból,
Uram! Ments meg a gonosztól!

Mikor becsületünket a sárba tapossák,
Mikor a munkánk gyümölcsét mind ellopják, s elrabolják,
Mikor a bűnözőket sorra felmentik, megvédik,
Uram a gonoszt miért nem büntetik?
Mikor a bírák mind isten nevére esküszik,
Mikor a hazugság, a becstelenség soha meg nem szűnik,
Nézz fel az égre, mond oh én Istenem,
Segíts, hogy az ember nem lehessen becstelen!

Mikor az emberi aljasság szinte határtalan,
Mikor a politika mindenben benne van,
Mikor a hatalom a vétlenekeket nyomorba taszítja,
Mikor a népeknek nem lehet igaza és joga,
Nézz fel az égre, s mondd: édes Istenem,
Segíts mindenkinek, ki ártatlan és védtelen.

Mikor a családod régen lenn a sírba,
Az emberi aljasság juttatta mind oda,
Akkor Te védtelen kérd az Istenedet:
Védd az ártatlant, s a bűnös lelkét ments meg,
Adj ésszt az igazságszótónak, hogy elgondolkodjon,
Hogy a hatalmával halált ne osztthasson,
Ember nézz önmagadba, tedd szívedre kezed,
S kérd az Istenedet, hogy bűneidért megbocsásson neked.

S akkor szólt a Mester keményen, szelíden,
Távozz Sátán! Szűnj vihar,
Béke és Gazság helyett Igazság, Csend legyen!
Miért félték ti kicsiny hitűek?
Bízzatok! Hiszen én megígértem nektek?
Pokoli hatalmak rajtatok erőt nem vesznek.
Hűséges kis nyájam, veletek maradok.
Segítek nektek, és igazságot adok.
Szálljatok magasba, s teszek én róla,
Hogy az emberi gonosz ne lehessen
Soha.

Állandó programok

	Óra	Kedd	Csütörtök
Minden héten	9.30-15.00	Ügyfélfogadás	Ügyfélfogadás
1. hét	15-18		Jogi tanácsadás
2. hét	17-19	Egyesületi Fórum meghívott vendégekkel	
3. hét	16-18 15-17	Felvilágosítás	Egészségügyi nap
4. hét	15-18	Jogi tanácsadás	Terefere nap

Az új ügyfeleket az előzetesen telefonon, személyesen egyeztetett időpontban fogadjuk.

Kivel szeretnének találkozni, miről szeretnének hallani?
Kérjük, írják meg a sorstarsak@freemail.hu címre!
A programváltoztatás jogát fenntartjuk!

Ahogy jeleztük, februárban megünnepeljük az egyesület ötödik születésnapját.

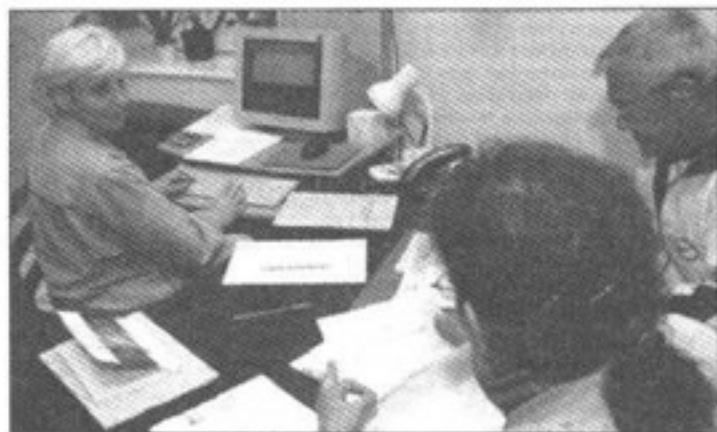
Helye a Sors-társak Házának nagyterme,
időpontja február 17., 13 óra.

Minden tagtársat várunk!

Lakásmaffiaügyek a Budapest Televízióban

Minden második pénteken reggel 8 és 9 óra között Török-Szabó Erzsébettel találkozhatnak a Budapest Televízió nézői. Műsora az ingatlanbűnözés jellegzetességeivel foglalkozik, meghívott vendégei maguk a megkároítottak. A Fészekhagyó című műsor támogatói: B-B Recycling Kft., Borbély József, Fejkó kkt., GG-Color Bt., Hajnali Krimi, KerteniBau Kft. Az adás telefonszámai: 210-55-40, 210-55-42.

Az egyesület szolgáltatásai

- jogi tanácsadás,
- azonos jellegű esetek bemutatása,
- beadványok elkészítése,
- tárgyalásokra szakértő küldése,
- tájékoztatás,
- segítségnyújtás,
- lelkisegély-nyújtás.

(Megbeszéléshez időpontot egyeztetni a fenti telefonszámok egyikén lehet.)

12 Sors-Társak Lapja

Hol érhető el az egyesület?

A Sors-Társak Közhasznú Egyesületének címe:
1086 Budapest, Dobozi u. 7-9. fszt. 3.

Telefon/üzenetrögzítő/fax:

06-1-210-7021; 06-1-210-7525, 06-30/924-31-83

Internet: www.sors-tarsak.hu

E-mail: sorstarsak@freemail.hu

Az iroda megközelíthető

a Blaha Lujza tértől a 28-as, 37-es,

a Keleti pályaudvartól a 24-es villamossal,

a Salgótarjáni úti megállóig

Adószámunk: 18175921-1-42

Kérjük mindazokat, akik az áldozatok otthonának védelmét, a már kilakoltatottak újbóli otthonteremtését fontosnak tartják, személyi jövedelemadójuk 1%-ával segítsék a Sors-Társak Közhasznú Egyesület tevékenységét!

Impresszum

SORS-TÁRSÁK LAPJA

Kiadja a Sors-Társak Közhasznú Egyesülete
Felelős kiadó Török-Szabó Erzsébet, elnök
Szerkesztő: Szöllősi Ferenc